ANUL XI. No. 1166

6 PAGINI 6 LEI

Vineri 24 Februarie 1933

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU.
Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie : 325/34 — 325/35.
Telefon provincie : 77/65.

Fiscalomanie antisportivă

Ministerul de finanţe şi-a concentrat de câteva zile toate forţele creatoare la realizarea bugetului general al statului. Audienţele s'au suspendat, dela ministru până la cel din urmă şef de birou şi toată lumea adună, scade, înmulţeşte şi împărţeşte. Şi asta bine înţeles pentru a se obţine acel echilibru între încasări şi cheltueli de care Geneva se interesează foarte de aproape...

In noianul acesta de preocupări superioare de stat, a avut nefericirea să cadă neinspiratul proect al dublării taxelor fiscale la spectacolele sportive, aşa că azi este absolut imposibil să capeţi la minister o informaţie suplimentară sau o lămurire cât de vagă cu privire la acest proect.

Ideia redresării financiare prin sport, ideie de care d. Madgearu se va putea felicita într'un viitor foarte apropiat, este azi concretizată în câteva foi oficiale, tipărite la Monitor şi frumos rânduite în arhiva comisiei de legislaţie fiscală a Camerei. Nu bine înţeles pentru a rămâne acolo, ci pentru a trece în desbaterea publică, adică în acea moară de legi care nu a refuzat încă nici odată să macine atâta cât i se toarnă.

D. Madgearu, care în materie de legiferare fiscală este intratabil, nu s'a arătat dispus, să abdice nici cu o iotă dela ceiace a trecut în proectul nefast. I s'a atras—foarte timid de altfel—atenţia, că statul nu va face nici o afacere dublând o taxă aplicată unui contribuabil care-şi duce cu greu existenţa de azi pe mâine. Dacă s'a dovedit eficace impozitul progresiv în atâtea domenii, dece principiul acesta sănătos n'a fost aplicat deopotrivă şi în materie de spectacole? D. Madgearu, care are faima unui realist, faima unui om care chiar atunci când are de tăiat în carne vie, nu-şi pierde cumpătul, a făcut o greşală elementară de calcul atunci când a statuat că varieteurile, de exemplu, trebuesc impuse cu 20 la sută, iar sporturile cu 10 la sută. Urcând cu încă 5 la sută cota spectacolelor la cari se vinde artă de ocazie şi şampanie de 2000 lei sticla, nu s'ar fi adus nici un prejudiciu antreprenorilor respectivi; în timp ce augmentarea taxei la spectacolele sportive cu acelaş procent, distruge pentru viitor posibilitatea de a realiza chiar sumele încasate sub prevederile legii încă în vigoare. Pentrucă este cert, se va organiza mult mai puţin ca înainte, mai ales că proectul prevede o seamă de formalităţi cari tind fără îndoială la prohibirea spectacolelor sportive.

In ordinea de idei a fiscalomaniei d-lui Madgearu, este locul să menţionăm şi prigoana legiferatoare contra automobilismului, pe care l'a încărcat cu o sumedenie de taxe exorbitante.

Automobilismul a fost decretat articol de lux, pe picior de egalitate cu icrele negre şi cu altele de acelaş soi, pentrucă aşa cer socotelile budgetare ale d-lui Madgearu.

Că pentru unii automobilul constitue un lux, este foarte adevărat. Pentru alţii este însă tot atât de necesar pe cât îi este de necesar d-lui Madgearu, de exemplu.

Cu toate acestea, vistiernicul n'a făcut nici un fel de categorisire atunci când a dat drumul la ploaia de impozite, afară bineînţeles de nelogica punere pe cântar a automobilelor, cari vor fi impuse după greutate. Ca brânza de Brăila...

Este de sperat totuşi că până în cele din urmă intervenţii superioare să împiedice distrugerea fără folos a sportului românesc şi aşa destul de năpăstuit de soartă.

L. K.

FIGURI DE STIL...

Un cititor pe care îl amuză derapările stilistice, a colecţionat câteva mostre — evident nu dintr'ale noastre — şi ni le-a trimis, cu rugămintea, de a le publica.

Pretenţiile cititorilor se cer satisfăcute. Vom însera deci o parte din răbojul pe care l'am primit. După ce-l vom descongestiona însă de exemplele cele mai grave, dovedind astfel o cât de câtă solidaritate cu confraţii cărora desigur cele câteva hopuri de mai jos nu le va zdruncina prea rău calmul.

*

Un cotidian de dimineaţă, al cărui vistavoiu sportiv însoţeşte echipa română de hockey la campionatul mondial dela Praga, pentru a evita repetarea aceluiaş cuvânt a înserat următoarea frază : «Dela Praga, echipa română de hockey se va deplasa la Pilsen, unde va juca în oraşul berei».

Pilsen oraşul berei, orice s'ar spune, nu este greşit.

Tot aşa cum Praga este oraşul şuncii, Brăila oraşul brânzii, Sibiu oraşul salamului şi aşa mai departe.

*

Un alt cotidian, al cărui vătaf sportiv îşi delectează cititorii cu un vocabular în care revin foarte des termenii: fraier, şmecher, esofagul gândirii, candru, va două, Regenwasser etc., are din când în când şi accese polemice.

Marţi de pildă, sub titlul : «Conferinţa dela Viena a fost amânată» *s'a simţit din nou nervos şi a explodat: «Deşi un confrate (confratele acesta suntem noi)* publică detalii ample asupra mersului conferinţei dela Viena... totuşi Conferinţa *(cu C mare) n'a avut loc»...*

Scurt, tranşant şi fioros cu noi care — este adevărat — am fost singurii cari am publicat Luni hotărârile conferinţei dela Viena.

Miercuri însă, mai calm ceva, acelaş confrate în acelaş loc în care cu o zi înainte pretindea că la Viena, conferinţa fusese amânată, a înserat candid :

«La conferinţa «Cupei Europei Centrale de amatori» care a avut loc Duminecă dimineaţă la Viena...».

Aşa dar, Conferinţa avusese totuşi loc. ...Cu toţi nervii confratelui şi cu toată ambiţia polemică pe care o afişează şi care s'a dovedit astfel un fel de: REGENWASSER!

*

Şi însfârşit un al treilea cotidian, repartizat deasemeni pe două zile.

Joi, într'un articolaş referitor la febra care bântue la F. R. B., în preajma adunării sale generale :

«Setea de sânge (!?) a celor puţini dar totuşi incomensurabil de mulţi...».

Incomensurabil de mulţi?!... Desigur: lung de mulţi, scurt de mulţi, lat de mulţi.

Şi tot în acelaş cotidian, Miercuri, la sfârşitul unui reportaj care anunţa angajarea reprezentativei Bucureştilor pentru câteva matchuri în Polonia:

«D. căpitan Dumitrescu ne-a informat că turneul se va efectua cu riscul chiar de a nu asigura forului local beneficiile materiale scontate — principalul obiectiv al expediţiei fiind propaganda. Cu atât mai mult în ţara ai cărei reprezentanţi ne-au dat o atât de biciuitoare lecţie, în toamna anului trecut.

«Vor reuşi oare bucureştenii să spele ruşinea internaţionalilor?».

Să spele... ruşinea internaţionalilor?

Foarte interesant şi mai ales foarte nou pentru o reprezentativă de football. Pentru operaţia aceasta însă, ca să zic aşa higienică, (dacă acesta este scopul expediţiei pe care o tratează d. căpitan Dumitrescu) credem că nu este indispensabil ca acei destinaţi să o îndeplinească să se trambaleze până în Polonia..

Ustensilele necesare se găsesc şi la Bucureşti...

CASTOR

Papană, campion mondial la bob de două persoane

Interesantele declaraţii ale inginerului Zană

Eri am primit vizita la redacţie a inginerului Zană, care a concurat împreună cu inginerul Frim pe cel de al doilea bob românesc la campionatele mondiale dela Schreiberhau.

Inginerul Zană care nu s'a putut clasa cu bobul condus de Frim decât în locul al şaselea este un sportiv emerit care nu se sfieşte să recunoască cinstit marile calităţi ale adversarului şi cu atât mai mult pe ale unui fericit compatriot.

LOCOT. PAPANA

Ne-a vorbit în termeni foarte elogioşi despre excelentul reprezentant al culorilor noastre care a reuşit să se impună atenţiei unanime într'un concurs mondial în care organizatorii au căutat pe toate căile să obţină maximum de avantaj pentru concurenţii lor.

Papană a înfruntat cu un curaj extraordinar toate piedicele ce i-au stat în cale şi a reuşit să aducă României gloria sportivă de care are parte la intervale atât de mari.

La o întrebare a noastră, după ce ne-a arătat că reîntoarcerea lui Papană a fost amânată datorită faptului că urmează să fie primit în audienţă la Berlin de către preşedintele Hindenburg, inginerul Zană ne-a declarat că zvonul lansat în ţară, prin care se pretindea că echipierii români au rămas muritori de foame la Schreiberhau, este de domeniul fanteziei. N'au apelat la nimeni pentru fonduri şi nici nu li s'au trimis bani străini prin subscripţie publică, aşa că manevrele unui ziar de dimineaţă apar în toată goliciunea lor.

Inţelegem să se urmărească cu persistenţă o idee, fie ea chiar greşită. Dar, să se lanseze în scopul reuşitei ei zvonuri fanteziste, este cu totul neobişnuit, chiar în presa românească.

Dar, să dăm cuvântul interlocutorului nostru.

ORGANIZAREA

«Disputarea campionatului mondial de bob de 2 urma să aibă loc pe ziua de 11 şi 12 cor. Am sosit acolo la 6 Februarie unde am găsit pe locot. Alex. Papană împreună cu frânarul său căpit. Hubert şi din capul locului ne-au spus că de câteva zile se plictisesc fiind obligaţi să rămână în casă din cauza ploii, lucru ce de altfel a trebuit să-l constatăm şi noi în cursul zilelor următoare».

«Trebue să subliniez dela început modul extraordinar de gentil cum ne-au primit nemţii».

«In cursul săptămânei de post (timp nefavorabil) am fost obiectul tuturor atenţiunilor celor cari ne-au primit. S'au organizat baluri, serbări şi excursii splendide. Eram încântaţi şi speram cu toţii că în fine vom obţine ceace ne trebuia cu mult mai presus şi anume: două boburi de tipul celor pe care le aveau echipele germane».

«Cam la 8 Februarie a sosit stocul de boburi adus de organizatori dela diferite cluburi germane din cari urma să ne alegem două».

«Eram singurele echipe fără boburi de acasă.

«Căpitanul Hubert a pus în funcţie «centimetrul» său pentru a face toate verificările (paralelism de patine, distanţe între patine etc.)».

«Am ales două boburi, cele mai bune din stock, lucru ce dealtfel a fost confirmat de Preşedintele Federaţiei germane d. Machman care fiind de faţă a făcut ochii mari văzând că ne alegem bobul cu «Centimetrul».

«Totuş bucuria nu era mare pe noi căci era de domeniul public că boburile pe care avea să alerge nemţii, englezii şi ceilalţi erau cu mult superioare.

PROBLEMA BOBULUI

«Papană a făcut toate sforţările şi a depus toate stăruinţele pentru a obţine cel puţin un bob metalic pentru România. Ni s'a răspuns că Federaţia germană nu dispune de asemenea boburi şi cele pe care le vedem sunt proprietate particulară. Echipa I germană dispunea nu mai puţin de cât de 4 boburi şi explicau că le sunt necesare pentru rezervă.

TIMPUL DEVINE FAVORABIL

«Intre timp au început a se împlini prevederile Serv. Meteorologic German, şi am rămas uimiţi de precizia cu care s'au împlinit toate prevederile de timp».

A dat îngheţul iar pârtia a început a se construi cu zăpadă adusă din pădure. Concursul a fost amânat cu o săptămână.

«Această amânare a avut ca urmare plecarea câtorva echipe, anume cea elveţiană (Capadruth) şi cea engleză (Thomson).

Eram cu Papană, Hubert şi Frim la aceeaş masă când englezul îşi lua ziua bună dela noi spunând că pleacă şi nu ştie precis dacă mai vine sau nu la concurs.

Plecase... Căpitanul Hubert are atunci extraordinara inspiraţie să-l împingă pe Papană pentru a vorbi cu Thomson în privinţa bobului.

Era prea mică şansa, aşa de mică, în cât era de neîncercat.

Totuş a fost încercată şi din fericire cu folos.

Alexe a mers la gară cu Thomson şi a luat bobul în primire, aşa cum era ambalat de fabrica ce-l trimisese.

A fost mare bucuria pentru toţi Românii şi trebue să fim recunoscători lui Papană pentru stăruinţa ce a depus-o în urmă spre a obţine şi pentru noi un bob metalic».

ANTRENAMENTUL

«A doua zi începea antrenamentul. Pista lungă de 1500 m. cu 6 viraje, cu o pantă de 16 la sută iar în viraje o schimbare de pantă de 21 la sută nu ne speria deloc pentrucă o vizitasem aproape zilnic şi ne familiarizasem cu ea.

Zăpada adusă pe pârtie, fusese pisată de lucrători şi deşi udată nu făcuse încă priză şi se prezenta ca un nisip pe care boburile îl taie uşor, astfel încât la vreo 25—30 cm. ajungeam la patul de ghiaţă care încă exista.

In cele 2—3 zile de antrenament nu am putut trage nici un fel de concluzie asupra bobului sau asupra pistei.

In curând începe să ningă ceeace împiedică antrenamentul; cu această ocazie pista merge din ce în ce mai spre bine, suferind numai de înzăpezire, ceeace e remediat în parte prin plugurile cari o curăţiau la intervale scurte. Totuş antrenamentul mergea greu din cauză că zăpada căzând împiedeca vederea, ceeace ne obliga să mergem numai în frâne».

(Continuarea în pag. II-a)

Spakow n'a boxat la Londra

Guehring l-a înlocuit în faţa lui Petersen. Rezultatul matchului

Aseară la Albert Hall din Londra, Spakow urma să se întâlnească în match vedetă cu campionul Angliei la toate categoriile, Jack Petersen.

Matchul, cel puţin aici la noi, suscita un interes senzaţional. Şi era aşteptat cu nerăbdarea pe care o justifică faptul că la Londra, Spakow trebuia să fie opus celui mai redutabil adversar pe care l-a întâlnit vreodată.

In ultimul moment însă — din motive pe cari nu le cunoaştem încă — Spakow a fost înlocuit prin Guehring.

De fapt, Spakow era acela care urma să-l înlocuiască pe Guehring, deoarece Dickson — care a regizat reuniunea dela Londra — programase la început matchul Petersen—Guehring. Nu Spakow—Petersen. Numai refuzul germanului (se pare, insuficient plătit) de a mai boxa, l-a angajat pe Spakow în matchul dela Londra. Este deci foarte probabil că între timp Guehring a revenit asupra primei sale hotărîri şi că Spakow a fost solicitat totuşi la Londra penru a fi o rezervă imediată, în cazul când Guehring ar refuza din nou să-l întâlnească pe Petersen.

Orice altă ipoteză este exclusă. Iar afirmaţia unui confrate care a visat că a stat de vorbă cu Dickson şi că acesta — care a asistat regulat (? !) la antrenamentul lui Spakow, decepţionat de forma campionului nostru ar fi declarat: *un program cu Spakow este mult prea slab la Londra,* până la proba contrarie, este un simplu acces de somnambulism.

O astfel de atitudine cu boxeurul care a adus pugilismului român cele mai utile vitamine, prin victoriile repetate pe cari le-a obţinut, este cel puţin reprobabilă.

Rezultatul matchului de aseară a fost victoria la puncte a lui Petersen, în 10 reprize, asupra lui Guehring.

MOŢI SPAPOW

Lucian Popescu boxează mâine seară la Bruxelles

Mâine seară la Palais de sports din Bruxelles campionul României la categoria pană, Lucian Popescu va fi opus belgianului Petit Biquet.

Matchul, care constitue revanşa întâlnirei din Iunie 1930 soldată cu victoria la puncte a lui Lucian, este încadrat într'o reuniune realmente senzaţională, al cărei program este următorul:

Marcel Thil — Jack Etienne.
Sybille — Douglas Parker.
Gustav Roth — Heim Domgoergen.
LUCIAN POPESCU — Petit Biquet.

D. col. Virgil Bădulescu numit inspector al educaţiei fizice

Decizia d-lui Gusti, ministrul de instrucţie, de-a reînfiinţa postul de inspector general al educaţiei fizice pentru învăţământul secundar şi odată cu aceasta, desemnarea d-lui colonel V. Bădulescu, director general al O. N. E. F.-ului şi profesor la I. S. E. F. de-a îndeplini această funcţiune, este una din iniţiativele fericite ale actualului Ministru al Instrucţiei Publice.

Ne aşteptam de mult la acest act, pentru că nici nu se putea ca acela care a înţeles atât de bine rostul şcolii să rămână refractar acestui nou postulat pedagogic, care este educaţia fizică.

Inainte de toate, pentru învăţământul secundar în general şi pentru educaţia fizică în special, reînfiinţarea postului de inspector al educaţiei fizice, este un act de dreptate care s'a făcut unei materii prea mult desconsiderată de dascălii noştri, iar alegerea d-lui colonel V. Bădulescu poate fi pe drept considerată ca un act fericit.

Nu este locul aci să reamintim ce-a făcut acest apostol al educaţiei fizice la noi în ţară, pentru a arăta că merită pe deplin postul care i-a fost încredinţat.

Acum, la începutul unei activităţi pe care o dorim cât mai rodnică se cuvine să mulţumim celui care a făcut un act de dreptate educaţiei fizice româneşti şi să arătăm încrederea netărmurită pe care-o avem în priceperea şi puterea de muncă a colonelului Bădulescu.

CAMOR

Malcolm Campbell în luptă cu propriul său record

Incercările continuă

NOUL RECORD AL LUI CAMPBELL

NEW-YOK 23.—Malcolm Campbell a reuşit să stabilească eri la Daytona Beach, un nou record mondial de iuţeală terestră. Campbell a parcurs cu automobilul său o milă, cu o iuţeală medie de 435 km. pe oră, străbătând distanţa de o milă, dus şi întors, în 13 secunde şi 23 sutimi de secundă. Recordul precedent stabilit tot de Campbell a fost de 406 km. pe oră.

Campbell a reuşit cu acest prilej să stabilească şi un nou record pe kilometru, străbătând aceasta în opt secunde şi 235 miimi de secundă, ceeace reprezintă o iuţeală medie de peste 436 km. 50 pe oră.

«Pasărea Albastră» care a fost întrebuinţată de Campbell pentru acest record, este aceiaşi cu care a obţinut şi recordul precedent. Automobilul a fost totuşi reconstruit şi prevăzut cu motoare Rolls Royce asemănător acelora întrebuinţate de avioanele britanice, cari au participat la cupa Schneider. Motoarele acestea desfăşoară 2500 cai putere.

După obţinerea acestui record, Campbell a declarat celor prezenţi că este convins că «Pasărea Albastră» poate obţine şi o iuţeală superioară aceleia a recordului stabilit eri.

CUM S'A PREGATIT CAMPBELL

Este încă vie în memoria celor cari se interesează de evoluţia recordului mondial de viteză în automobil, întâmplarea cu urmări tragice, care a dus la săvârşirea din viaţă a faimosului automobilist englez, maiorul Seegraeve. De asemenea, puţini sunt aceia cari nu-şi mai reamintesc de aprigul duel Seegraeve — Campbell, pentru suprematia în ce priveşte cel mai rapid om terestru.

PESTE 550 KM. PE ORA

Se ştie că, până în momentul de faţă cel mai rapid om al globului este englezul Stainforth care pe un hidroavion a reuşit să stabilească o medie orară de 657 km. Campbell, gelos de succesul compatriotului său, se gândeşte la realizarea unei astfel de isprăvi, însă pe pământ. Totuş, îşi dă seama că deocamdată, înregistrarea unei asemenea performanţe ese din domeniul posibilităţilor omeneşti. Aceasta nu înseamnă că englezul consideră drept intangibilă această viteză. A declarat de altfel, într'un cerc de prieteni că în cazul când vre-o fabrică din lume ar putea să pună în practică o schiţă originală a lui, ar fi dispus să încerce un duel, la egal, cu compatriotul său.

In orice caz, cu actualele posibilităţi de construcţie, Campbell crede că va reuşi să treacă peste 550 km. la oră. Este o viteză apreciabilă şi, cel puţin de acelaş valoare cu cea reuşită de Stainforth. Aceasta bine înţeles, păstrând proporţiile de frecare în aer, faţă de frecarea de pe pământ.

TOT «BLUE BIRD»

Actualmente englezul se găseşte în Florida, în apropierea faimoasei plaje Daytona Beach, teatrul atâtor încercări de record, reuşite şi nereuşite. Campbell a plecat pe coasta oceanului Pacific, încă din primele zile ale anului, odată cu bolidul la volanul căruia speră să înregistreze un nou salt în domeniul vitezei.

Şi poate credeţi că în vederea noilor tentative, englezul şi-a construit altă trăsură? Nu. El a rămas credincios faimoasei «Pasări Albastre» care i-a adus titlul de cel mai rapid om terestru. Bine înţeles, trăsura a fost modificată iar motoarele complet schimbate. Pentru acest lucru, Campbell s'a adresat uzinelor cari au furnizat maşina mecanică a lui Stainforth şi, timp de două luni, nu a părăsit fabrica, lucrând zi şi noapte la adaptarea şi ajustarea motoarelor.

Astăzi «Blue Bird» este mânată de 2500 H. P. repartizaţi în două motoare de egală putere. Tracţiunea este aplicată atât roţilor din spate, cât şi roţilor din faţă, în vederea obţinerei maximum-ului de randament.

Din punct de vedere al stabilităţii, trăsura nu a suferit prea mari modificări. I s'au schimbat doar roţile adaptându-se altele mai mici, spre a corespunde demultiplicaţiei motoarelor şi pentru a asigura o poziţie cât mai joasă. Astfel pregătită trăsura va prezenta mai multe garanţii de stabilitate şi nu va fi expusă răsturnărilor.

PRIMELE INCERCARI

Plaja Daytona Beach, bântuită de intemperii, nu prezinta până ieri netezimea din zilele bune. Pe ici, pe colo ea este oarecum accidentată şi nu se pretează momentan la o încercare de record. Campbell a observat acest lucru imediat dar, cu experienţa lui, nu i-a fost greu să deducă o îmbunătăţire reală a ei. El ştia că după fluxul şi refluxul apei, plaja îi va oferi tot confortul şi securitatea. De aceia aştepta cu răbdare, mulţumindu-se cu încercări nu prea pretenţioase.

Până acum câteva zile el se găsea în faza de reglaj a motoarelor şi către acest lucru îşi îndreptase toată atenţiunea După voioşia şi încrederea pe care o arăta, nu se putea să nu isbutească măcar în parte.